

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามสถานภาพของบุคลากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรของมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำนวนทั้งสิ้น 322 คน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 47 คน อาจารย์จำนวน 178 คน และเจ้าหน้าที่ประจำของมหาวิทยาลัยจำนวน 97 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม 1 ฉบับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพร้อมด้านทัศนคติที่มีต่อการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ตอนที่ 3 ความพร้อมด้านเทคนิคที่มีต่อการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ตอนที่ 4 ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศที่มีต่อการนำระบบการจัดการความรู้มาใช้ในมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กรอบแนวคิดในการเตรียมความพร้อมเพื่อการจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยของวิจารณ์ พานิช (2546) การเตรียมความพร้อมในการจัดการความรู้ในโรงพยาบาลศิริราชของกนกพร กลีบบัว (2547) และด้านเทคโนโลยี เรื่องการจัดการความรู้ ของยุทธนา แซ่เตียว (2547)

2. สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่ได้ศึกษามาให้มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอประธานกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) คัดเลือกข้อที่ได้คะแนน 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแบบสอบถามตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

4.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สินสวัสดิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

4.2 ดร.นงเยาว์ เปรมกมลเนตร นักวิจัยศูนย์นวัตกรรมนโยบาย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

4.3 อาจารย์จิรัชมา วิเชียรปัญญา อาจารย์คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยรังสิต

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวม .80

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ นำไปให้ประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องแล้วจึงส่งแบบสอบถามไปยังประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากบุคลากรมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ จำนวนทั้งสิ้น 322 คน

2. นำหนังสือแนะนำตัว เสนอแก่ศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ด้วยตนเอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถาม

3. ส่งแบบสอบถามพร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือจากศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยผ่านทางสำนักงานเลขานุการ ของคณะ/ สถาบัน/ สำนัก/ ศูนย์ และหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อแจกให้บุคลากรในสังกัดตอบแบบสอบถามและส่งกลับมายังสำนักงานเลขานุการตามเดิม ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ใช้เวลา 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2549 ถึง วันที่ 14 สิงหาคม 2549 หากไม่ได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยได้ทวงถามด้วยตนเองที่สำนักงานเลขานุการ จากการส่งแบบสอบถาม จำนวน 322 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาจำนวน 295 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.61

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสำรวจความคิดเห็นจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ โดยการตอบแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้ววิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์สัณฐานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (%)
2. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ความพร้อมด้านทัศนคติ ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
3. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 3 ความพร้อมด้านเทคนิค ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
4. การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 4 ความพร้อมด้านการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
5. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 - 4 ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

ระดับ 5 ให้มีคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 ให้มีคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 ให้มีคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 ให้มีคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 ให้มีคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแปลความหมายได้ดังนี้ (Best, 1970)

4.50 – 5.00 ความหมาย ระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 ความหมาย ระดับมาก

2.50 – 3.49 ความหมาย ระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 ความหมาย ระดับน้อย

1.00 – 1.49 ความหมาย ระดับน้อยที่สุด